

prima instanță: A. Mironov
instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov

dosarul nr. 2ra-495/17

ÎN C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Voinschi Ivan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Voinschi Ivan și Voinscaia Vasilisa împotriva Elenei Borimecicova (succesor în drepturi Ceban Samir), intervenient accesoriu Agenția Teritorială Taraclia a Ministerului de Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat pe lângă Consiliul raional Taraclia cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Voinschi Ivan și menținută hotărârea Judecătoriei Taraclia din 26 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 17 decembrie 2015, Voinschi Ivan și Voinscaia Vasilisa au depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Borimecicova (succesor în drepturi Ceban Samir), intervenient accesoriu Agenția Teritorială Taraclia a Ministerului de Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat pe lângă Consiliul raional Taraclia cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

În motivarea acțiunii au indicat că locuiesc în or. Traclia, str. Gogol, 7, iar în anul 1995 în urma privatizării a fost acordată o parte din casă de locuit situată în or. Traclia, str. Gogol, 7, cu suprafața de 29,7 m.p.

Susțin că la momentul privatizării familia era compusă din 5 membri, având la întreținere un copil minor cu dezabilități din copilărie.

Mai menționează că locuiesc cu familia într-o parte a casei situate în or. Traclia, str. Gogol, 7, iar cealaltă parte este deținută de Borimecicova Elena, în care ultima nu locuiește.

În acest sens, relevă că se încalcă dreptul membrilor familiei lor la privatizarea părții care a fost deținută de Borimecicova Elena.

Insistă că nu au cunoscut despre faptul că Borimecicova Elena a cumpărat casa de locuit situată or. Traclia, str. Gogol, 9.

Cu referire la art. 106 alin. (2) Cod civil (în redacția din 1964), afirmă că

Borimecicova Elena este obligată să elibereze și să nu rețină restul părții din casă situată pe adresa or. Traclia, str. Gogol, 7.

Or, Borimecicova Elena fiind proprietara a casei situate în or. Traclia, str. Gogol, 9, din anul 1992, unde locuiește, deja nu este chiriașul părții din casa situată în or. Traclia, str. Gogol, 7.

Afirmă că tăinuind faptul că este proprietara casei de locuit situată pe adresa or. Traclia, str. Gogol, 9, Borimecicova Elena s-a adresat către Agenția Teritorială de Privatizare Taraclia cu cererea de privatizare a părții din casă situată în or. Traclia, str. Gogol, 7.

Remarcă că Borimecicova Elena a dobândit o parte din casă din str. Gogol, 7, or. Taraclia, în baza contractului din 04 martie 1997 încheiat cu Agenția Teritorială de Privatizare Taraclia, din care motiv familia lor este privată de dreptul preferențial de a privatiza cu titlu gratuit spațiul locativ suplimentar în mărime de 10 m.p. în conformitate cu art. 10 alin. (2) lit. i) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

Indică că nu au dat acordul la încheierea contractului de privatizare de către Borimecicova Elena.

Consideră că contractul de privatizare sus menționat contravine prevederilor art. 92 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești, art. 10 alin. (2) lit. i), art. 5 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, care indică că cetățenilor Republicii Moldova pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuințele în care aceștia trăiesc și care aparțin fondului de stat și celui public asupra căruia statul și-a declarat dreptul de proprietate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 92 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești, art. 50 Cod civil (în redacția din 1964), art. 216, art. 217 Cod civil.

Solicită declararea nulității contractului de privatizare din 04 martie 1997 încheiat între Borimecicova Elena (succesor în drepturi Ceban Samir) și Agenția Teritorială Taraclia a Ministerului de Privatizare și Administrare a Proprietății de Stat pe lângă Consiliul raional Taraclia.

Prin hotărârea Judecătorei Taraclia din 26 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Voinschi Ivan și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 5 alin. (1) și alin. (2), art. 10 alin. (2) lit. i) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, care reglementează aspecte ce țin de transmiterea în proprietate privată a locuințelor ce aparțin fondului de stat, modul de privatizare a locuințelor.

În motivarea concluziei sale instanța de apel a reținut că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 04 martie 1997 între Borimecicova Elena (succesor în drepturi Ceban Samir) și Agenția Teritorială a Ministerului de Privatizare și Administrare Proprietății de Stat pe lângă Consiliul raional Taraclia au fost respectate prevederile legale și nu s-a constatat încălcarea dreptului membrilor familiei Voinschi la privatizarea spațiului locativ.

La 11 ianuarie 2017, Voinschi Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Susține că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 04 martie 1997 a fost întocmit în conformitate cu legislația.

Astfel, cu referire la prevederile art. 92 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești, care indică că în cazul plecării chiriașului și a membrilor familiei lui cu domiciliu permanent într-un alt centru populat sau în cazul mutării într-o altă încăpere de locuit din același centru populat contractul de închiriere a încăperii de locuit se consideră desfăcut din ziua plecării sau a mutării, afirmă că Borimecicova Elena a pierdut dreptul de a locui în apartamentul nr. 1 din str. Gogol, 7, or. Taraclia.

Remarcă că a privatizat apartamentul în anul 1995, iar potrivit art. 5 alin. (4) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, dacă cetățenii au participat la privatizarea unei locuințe, ulterior ei pot privatiza o altă locuință, achitând integral costul suprafeței acesteia la preturi comerciale stabilite de Guvern la data privatizării.

Consideră că familia sa are dreptul preferențial la privatizarea părții rămase din casa nr. 7, deoarece Borimecicova Elena niciodată nu a locuit în apartamentul nr. 1 din str. Gogol, 7, or. Taraclia.

La 24 februarie 2017, Ceban Svetlana în interesele minorului Ceban Samir a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat, considerându-l neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La 17 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal Agenția Teritorială de Privatizare pe lângă Consiliul raional Taraclia a depus referință prin care a invocat dezacordul cu recursul declarat și legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 08 noiembrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 25 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 05-2a-650-13062016 (f. d. 253).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 ianuarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Voinschi Ivan este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Voinschi Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Voinschi Ivan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Voinschi Ivan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Voinschi Ivan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva